

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/72/2018
Identifikačné číslo spisu: 3515205810
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3515205810.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: GEBRÜDER WEISS, s.r.o., so sídlom Senec, Diaľničná cesta 20, IČO: 31 341 381, zastúpenému Právny dom - advokáti, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Hurbanova 9A, IČO: 36 857 793, proti žalovanému: REFIMA, s.r.o., so sídlom Horná Streda, Bratislavská 205, IČO: 44 416 920, zastúpenému Mgr. Rastislavom Munkom, PhD., advokátom so sídlom v Bratislave, Podpriehradná 3, o zaplatenie 5.048,61 Eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20. marca 2018, č. k. 16Cob/120/2017-102, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20. marca 2018, č. k. 16Cob/120/2017-102 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13. októbra 2016, č. k. 9Cb/164/2015-54 z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 13.10.2016, č. k. 9Cb/164/2015-54, žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že podanou žalobou si žalobca uplatnil nárok k zaplateniu sumy 5.048,61 Eur, 9,05 % ročného úroku z omeškania zo sumy 1.216,80 Eur od 19.11.2014 do zaplatenia, zo sumy 326,84 Eur od 28.11.2014 do zaplatenia, zo sumy 3.504,97 Eur od 28.11.2014 do zaplatenia, k zaplateniu paušálnych nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 Eur a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako zasielateľom a žalovaným ako príkazcom bola na základe emailovej objednávky uzatvorená zasielateľská zmluva, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu obstarat' prepravu zásielky do miesta určenia a záväzok žalovaného zaplatiť žalobcovi za vykonanie prepravy tovaru prepravné. Po vykonaní prepravy žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 3.245 Eur, ktorá bola započítaná na časť faktúry č. 76761596. Žiadne ďalšie úhrady neboli zrealizované. Neboli tak uhradené účelné vynaložené náklady spojené s prepravou do miesta určeného žalovaným, hoci o potrebe ich vykonania bol žalovaný žalobcom prostredníctvom emailu riadne informovaný.

3. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie žalobou, faktúrou č. 76761596/466677 1, č. 76761754/466677 1, č. 76762056/466677 1, mailovou komunikáciou strán, dokladom o úhrade sumy 3.245 Eur, colnými dokladmi Hauptzollamt Hamburg - Hafen - daňový výmer zo dňa 24.10.2014 na sumu 1.520,71 Eur, na sumu 381,64 Eur, na sumu 1.902,35 Eur. Skonštatoval, že medzi stranami zostalo sporné, či došlo medzi nimi k uzatvoreniu zmluvy zasielateľskej alebo zmluvy o preprave vecí. V danom prípade je zrejmé, že k uzatvoreniu písomnej zmluvy nedošlo. Z prvého mailu zo dňa 05.09.2014, ktorý predložil súdu žalobca, vyplýva, že sa strany mali dohodnúť na cene 2.975 Eur. Hovorili o približnom prepravnom čase 40 dní s tým, že exportné náležitosti aj odplavbu si musí dohodnúť dodávateľ žalovaného v spolupráci s agentom žalobcu. Z tohto mailu vyplýva, že žalobca pracuje výhradne v zmysle platných Všeobecných zasielateľských podmienok Zväzu logistiky a zasielateľstva SR. V ďalšej správe zo dňa 11.09.2014 oznámil žalobca žalovanému harmonogram prepravy. Mailom zo dňa 11.09.2014 oznámil žalovaný žalobcovi, aby zrealizoval prepravu podľa tohto harmonogramu. Následne došlo k zmene harmonogramu odplavby. V každom maile bola pripojená doložka, podľa ktorej žalobca pracuje podľa platných Všeobecných zasielateľských podmienok Zväzu logistiky a zasielateľstva SR. Rovnako aj z ďalšej mailovej komunikácie medzi zmluvnými stranami vyplýva, že žalovaný sa po oznámení, že prebehne kontrola tovaru v kontajneri zaujímal o to, aké sú poplatky za scan kontajneru (napríklad mail zo dňa 24.10.2014).

4. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom poukázal na rozdiel medzi zasielateľskou zmluvou podľa § 601 a nasl. Obchodného zákonníka a zmluvou o preprave podľa § 610 a nasl. Obchodného zákonníka. Konštatoval, že v danom prípade ani z jedného predloženého dokladu nevyplýva, že by bol žalobca osobou, ktorá mala priamo prepraviť vec z určitého miesta do iného miesta, úlohou žalobcu bolo iba túto prepravu zabezpečiť. Žalovaný pritom nepredložil žiaden doklad, z ktorého by vyplývalo, že žalobca je osobou, ktorá prepravu mala reálne vykonať. Naopak, z celej komunikácie strán vyplýva, že žalovaný od počiatku vedel, že žalobca je zasielateľom a prepravu iba zabezpečuje. Z výpisu z obchodného registra žalobcu pritom jednoznačne vyplýva, že okrem iného predmetom činnosti žalobcu je sprostredkovanie dopravných služieb, sprostredkovateľská činnosť v rozsahu voľnej živnosti, zasielateľstvo. Podľa názoru súdu si pritom žalovaný bol tejto skutočnosti vedomý, čo napokon vyplýva aj z toho, že sa informoval na poplatky za scan kontajneru.

5. Prvoinštančný súd zdôraznil, že medzi stranami nebolo sporné, že dohodnutou odplatou za obstaranie prepravy bola suma 3.245 Eur s DPH, ktorú žalovaný aj riadne žalobcovi zaplatil. Predmetom konania tak zostal iba nárok na úhrady nákladov, ktoré vynaložil žalobca pri obstaraní prepravy. Faktúrou č. 76761596/466677 1 vyúčtoval žalobca žalovanému prepravu po hranicu (hranica Hamburg - hranica SK) v sume 550 Eur, prepravné z hraníc (hranica SK a vykládka SK) v sume 475 Eur, námornú prepravu z Číny do Hamburgu v sume 1.950 Eur, scan kontajnera v sume 118,-Eur, skladné v prístave vo výške 896 Eur, fiškálne prečlenie vo výške 65 Eur. Celkovo išlo o sumu 4.054 Eur + DPH, teda sumu 4.461,80 Eur. Táto faktúra bola podľa údajov v nej uvedených splatná do 14 dní (do 18.11.2014). Z tejto faktúry uhradil žalovaný sumu 3.245 Eur. Faktúrou č. 76761754/466677 1 vyúčtoval žalobca žalovanému za fyzickú kontrolu v prístave sumu 326,84 Eur s DPH. Táto faktúra bola podľa údajov v nej uvedených splatná do 14 dní (do 27.11.2014). Faktúrou č. 6762056/466677 1 vyúčtoval žalobca žalovanému za fyzickú kontrolu sumu 3.504,97 Eur s DPH. Táto faktúra bola podľa údajov v nej uvedených splatná do 14 dní (do 22.12.2014).

6. Súd prvej inštancie uviedol, že právny zástupca predložil súdu doklad Hlavného colného úradu Hamburg o otváraní kontajneru, ďalej doklad o nákladoch, ktoré mali byť zaplatené tomuto colnému úradu vo výške 1.520,71 Eur a doklad o ďalších nákladoch, ktoré mali vzniknúť v súvislosti s otvorením kontajnera. Súd prvej inštancie skonštatoval, že ani z jedného z predložených dokladov však nevyplýva, o aké konkrétne výdavky sa v danom prípade jednalo (všeobecne sa uvádza pojem odvodová suma-Gesamtgabensumme a pojem preprava - prepravné náklady na miesto - Beförderung, Lieferkosten bis Ort). Súd prvej inštancie nespochybnil, že Colný úrad Hamburg si v súvislosti s colným konaním uplatnil zaplatenie nejakých poplatkov, avšak z dokladov, ktoré žalobca súdu predložil nevyplýva, o ktoré konkrétne poplatky sa jednalo a že boli práve v tej výške, v akej si ich žalobca uplatňuje.

7. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie ustálil, že žalobca nepredložil súdu ani jeden doklad o tom, že uhradil konkrétne sumu 118 Eur bez DPH za scan kontajnera, sumu 896 Eur za skladné v prístave, sumu 272,37 Eur bez DPH za fyzickú kontrolu v prístave a sumu 2.920,81 Eur bez DPH za inú fyzickú kontrolu. Predložil súdu síce doklady na rôzne sumy, avšak obsahovo z predložených dokladov nevyplýva, že by išlo o tie poplatky, ktoré si žalobca v konaní uplatňuje. Žalobca tiež súdu nepredložil žiadne doklady o tom, že tieto sumy boli vôbec ním uhradené. Je len pravdou, že doklady sa týkajú colného konania v prospech žalovaného. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

8. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom zo dňa 20.03.2018, č. k. 16Cob/120/2017-102, rozsudok súdu prvej inštancie, potvrdil. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 C.s.p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď žalobu o zaplatenie 5 048,61 Eur s príslušenstvom zamietol.

10. Námietky žalobcu týkajúce sa posúdenia, či vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa riadil ustanoveniami Obchodného zákonníka o zasielateľskej zmluve alebo zmluvy o preprave; ako aj nesprávneho poučenia o uplatnení sudcovskej koncentrácie, vyhodnotil odvolací súd za neopodstatnené. Podľa odvolacieho súdu žalobca mal možnosť oboznámiť sa s odporom, ktorý mu bol doručený prostredníctvom právneho zástupcu dňa 05.09.2016, zúčastnil sa pojednávania a vyhlásil, že nemá žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Samotná skutočnosť, že vo veci samej bolo rozhodnuté v neprospech žalobcu podľa krajského súdu bez ďalšieho neznamená, že bola porušená zásada sudcovskej koncentrácie konania.

11. Odvolací súd námietku, podľa ktorej súd prvej inštancie nezabezpečil preklad dôkazov predložených žalobcom z nemeckého jazyka do slovenského jazyka, vyhodnotil ako účelovú. Krajský súd zdôraznil, že v priebehu konania, ale ani v odvolaní žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že dlžnú sumu na úhradu nákladov aj skutočne vynaložil. Z odôvodnenia prvoinštančného rozhodnutia podľa odvolacieho súdu vyplýva, že obsah listín (aj v nemeckom jazyku) pojal súd do rozhodnutia a z voľného prekladu súdom ani z iných dôkazov nevyplýva, aké poplatky žalobca platil, či sa týkajú tohto predmetu konania a či ich žalobca skutočne aj uhradil. Žalobca mal každú úhradu vyčísliť, špecifikovať a preukázať, že ju aj uhradil. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na § 607 ods. 1 Obchodného zákonníka, z ktorého jednoznačne vyplýva, že zasielateľ má nárok na úhradu potrebných a užitočných nákladov, ktoré vynaložil za účelom splnenia svojich záväzkov. Z tohto ustanovenia vyplýva, že uhrádzajú sa len vynaložené náklady. Túto dôkaznú povinnosť si žalobca podľa odvolacieho súdu nespĺnil, pretože nepreukázal, či náhrada nákladov sa jednak týkala predmetu sporu a nepreukázal ním vynaložené náklady tak, ako si ich k žalobe uplatnil.

12. Napokon námietku týkajúcu sa uznania záväzku žalovaným, považoval odvolací súd taktiež za neopodstatnenú. Dodal, že žalobca nepreukázal uznanie záväzku žalovaným tak, ako to upravuje § 323 Obchodného zákonníka, pretože ani jedna e-mailová komunikácia nespĺňa uznanie záväzku v zmysle uvedeného ustanovenia. Výrok o trovách konania sa zakladá podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p.

13. Proti rozsudku odvolacieho súdu, podal včas dovolanie žalobca odôvodnené podľa § 420 písm. f/ C.s.p., podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. K tomuto dovolaciemu dôvodu dovolateľ uviedol, že v konaní pred súdmi bola rozhodujúcou otázkou či medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zasielateľská zmluva alebo zmluva o preprave. Z rozhodnutia prvoinštančného súdu však jednoznačne nevyplýva, ktorá zmluva bola medzi procesnými stranami uzatvorená a aké nároky z nej vyplývajú. A preto je podľa žalobcu napadnuté rozhodnutie zmätočné a nedostatočne odôvodnené, keďže okresný súd vyhodnotil zmluvu medzi stranami sporu ako zmluvu o

preprave, naopak odvolací súd ako zmluvu zasielateľskú.

14. Za závažný procesný nedostatok považuje žalobca ďalej tú skutočnosť, že ho súd prvej inštancie nesprávne poučil o uplatnení sudcovskej koncentrácie, keď v zápisnici z pojednávania je uvedené poučenie, že súd uplatňuje zásadu sudcovskej koncentrácie dôkazov, čo je podľa dovolateľa v rozpore s § 470 ods. 2 C.s.p. Na základe nesprávnej aplikácie ustanovenia o sudcovskej koncentracii, tak podľa dovolateľa došlo k nesprávnemu postupu súdu pri vykonávaní dôkazov v cudzom jazyku, nakoľko také listinné dôkazy neboli súdom prvej inštancie preložené do slovenského jazyka, pričom odvolací súd uvedenú vadu neodstránil. Dovolateľ je toho názoru, že konajúci súd mal pribrať do súdneho konania znalca na zabezpečenie prekladu predložených listinných dôkazov, bez ohľadu na to či dôkaz súd vykoná alebo nie. A až následne sa s ich obsahom mohol súd správne oboznámiť, a to ich prečítaním celkom alebo v čiastočnom podstatnom rozsahu. Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že bez zabezpečenia prekladu cudzojazyčných dôkazov do slovenského jazyka, mohli súdy vychádzať len zo súm v mene EURO uvedených v predmetných listinách a nemohli si ich správne priradiť k uplatneným nárokom žalobcu v žalobe tak, aby vedeli, či dané sumy po ich prípadnom sčítaní/odčítaní neobsahujú aj iné náklady alebo položky. V tejto súvislosti poukázal dovolateľ na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.11.2013, sp. zn. 7Cdo/16/2013.

15. Dovolateľ svoje dovolanie ďalej dôvodil aj ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., pretože podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu, ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.). V tejto súvislosti dovolateľ uviedol, že ani prvoinštančný súd, ani odvolací súd, vo svojich rozhodnutiach a najmä pri posudzovaní oprávnenosti nárokov žalobcu na náhradu potrebných a užitočných nákladov, nezohľadnili e-mailovú komunikáciu strán, z ktorej jednoznačne vyplýva uznanie záväzku žalovaného vo vzťahu k nákladom navyše. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí následne uviedol, že ani jedna e-mailová komunikácia nespĺňa uznanie záväzku v zmysle § 323 Občianskeho zákonníka, hoci z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že zákonné podmienky uznania záväzku boli splnené. Pravdepodobne s prihliadnutím na skutočnosť, že uznanie je v podobe e-mailovej komunikácie, odvolací súd naň neprihliadol nakoľko uznanie záväzku hodnotil príliš formálne, keď za takýto právny úkon považuje len písomnú listinu označenú ako uznanie záväzku.

16. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu tak podľa dovolateľa záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená a ktorá spočíva v posúdení, či aj forma, ako žalovaný uskutočnil uznanie záväzku je z pohľadu platného uznania záväzku dostačujúca. Aj v nadväznosti na komunikáciu žalobcu a žalovaného, z ktorej nepochybne vyplýva, že žalovaný s nákladmi navyše súhlasil, bol s nimi uzrozmeneý.

17. Žalobca preto žiada dovolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Žalobca si zároveň uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

18. Žalovaný vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že má všetky svoje záväzky voči žalobcovi vyrovnané. Neuznal žalobcom tvrdené skutočnosti, nakoľko žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že vynaložil náklady navyše, čím neunesol dôkazné bremeno. K námietke nepreloženia listín z nemeckého jazyka žalovaný uviedol, že túto považuje za účelovú. Žalovaný zdôraznil, že žalobca je okrem iného povinný predložiť všetky dôkazy spolu so žalobou. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 22.09.2016, ako aj napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd vychádzal z predložených dôkazov, ktoré riadne vykonal a správne právne vec posúdil. Preto má žalovaný za to, že žalobca nemôže namietať takú vadu konania, ktorú si sám spôsobil s tým, že žalobcom uvedené rozhodnutie dovolacieho súdu bolo vydané za inej situácie. Žalovaný dodal, že z predložených listín nevyplývajú konkrétne výdavky, nie je z nich zrejmé aké poplatky žalobca platil, či to boli poplatky týkajúce sa predmetu konania a či boli zaplatené v takej výške, v akej ich žiada v tomto konaní.

19. K dovolaciemu dôvodu o nesprávnom poučení o sudcovskej koncentracii žalovaný uviedol, že podmienky sudcovskej koncentracii boli zo súdu dodržané. Dodal, že ak bolo o merite veci rozhodnuté

v neprospech žalobcu, to neznamená, že bola aj sudcovská koncentrácia konania využitá v neprospech žalobcu.

20. K ostatnej námietke uznania záväzku žalovaný zdôraznil, že žalobcom tvrdený záväzok vo vzťahu k nákladom neuznal. Z emailovej komunikácie podľa žalovaného za žiadnych okolností nie je zrejmé a ani z nej nevyplýva, že by žalovaný uznal náklady navyiac. Dodal, že uznanie záväzku musí byť čo do dôvodu a výšky, v písomnej forme. Ani jedna z podstatných podmienok uznania záväzku nebola naplnená.

21. Žalovaný preto žiada dovolací súd, aby dovolanie žalobcu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

22. V stanovisku k vyjadreniu žalovaného, žalobca dodal, že počas konania zdôrazňoval nevyhnutnosť posúdenia listinných dôkazov v nemeckom jazyku, ktoré preukazujú navýšenie ceny prepravy o ďalšie náklady. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13.10.2016, sp. zn. 9Cb/164/2015, v ktorom konaní práve zo dokladov z colnice v Hamburgu vyplývalo preukázanie vzniku žalobcom skutočne vynaložených nákladov na obstaranie prepravy pre žalovaného. Zároveň žalobca poukázal aj na § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. (toto stanovisko bolo podané po lehote na podanie dovolania - poznámka dovolacieho súdu).

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

24. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

25. Podľa ustanovenia § 419 C.s.p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

26. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

27. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

28. Podľa § 431 ods. 1 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom

spočíva táto vada (ods. 2).

29. Podľa § 432 ods. 1 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

30. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C.s.p. alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

31. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. a ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

32. Podľa § 420 písm. f/ C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

33. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

34. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra pojednania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R129/1999).

35. Vadu podľa § 420 písm. f/ C.s.p. videl dovolateľ v tom, že napadnuté rozhodnutie je zmätočné a nedostatočne odôvodnené, keďže okresný súd vyhodnotil zmluvu medzi stranami sporu ako zmluvu o preprave, naopak odvolací súd ako zmluvu zasielateľskú. Ďalej na základe nesprávnej aplikácie ustanovenia o sudcovskej koncentrácii, podľa dovolateľa došlo k nesprávnemu postupu súdu pri vykonávaní dôkazov v cudzom jazyku, nakoľko takéto listinné dôkazy neboli súdom prvej inštancie preložené do slovenského jazyka.

36. Dovolací súd prioritne s dovolacou námietkou týkajúcou sa prekladu listinných dôkazov predložených v nemeckom jazyku, poukazuje na § 51 ods. 5 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, špecializovaný trestný súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov (ďalej len „Spravovací a kancelársky poriadok pre sudy“), podľa ktorého súd priberie prekladateľa aj na preklad listinných dôkazov predložených do súdneho spisu účastníkmi konania vyhotovených v inom ako štátnom jazyku s výnimkou českého jazyka.

37. Dovolací súd zisťuje, že žalobca svoj žalobný návrh dôvodil okrem iného aj listinnými dôkazmi v nemeckom jazyku, ktoré dôkazy do spisu doložil dodatočne a sú jeho súčasťou na č. l. 45 - 48. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania okrem iného konštatoval, že právny zástupca predložil súdu doklad Hlavného colného úradu Hamburg o otváraní kontajneru, ďalej doklad o nákladoch, ktoré mali

byť zaplatené tomuto colnému úradu vo výške 1.520,71 Eur a doklad o ďalších nákladoch, ktoré mali vzniknúť v súvislosti s otvorením kontajnera. Podľa okresného súdu ani z jedného z predložených dokladov však nevyplýva, o aké konkrétne výdavky sa v danom prípade jednalo. Následne odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zdôraznil, že obsah listín (aj v nemeckom jazyku) pojal prvoinštančný súd do rozhodnutia a z voľného prekladu súdom ani z iných dôkazov nevyplýva, aké poplatky žalobca platil, či sa týkajú tohto predmetu konania a či ich žalobca skutočne aj uhradil.

38. Z obsahu spisu nevyplýva, že by listinné dôkazy predložené žalobcom (č. l. 45 až 48 spisu), ktorými zdôvodňoval svoje rozhodné tvrdenia o dodatočných výdavkoch vynaložených v súvislosti s obstaraním prepravy v prospech žalovaného a ktoré súd vykonal, boli súdom preložené do štátneho jazyka. Pokiaľ si však súd prvej inštancie nezabezpečil ich preklad do štátneho jazyka, potom nemohol správne vykonať takto predložené listinné dôkazy. V zmysle Spravovacieho a kancelárskeho poriadku pre súdy, pokiaľ ide o vykonávanie dôkazu listinou, ktorá je napísaná v inom ako štátnom jazyku, je súd povinný najskôr pribrať prekladateľa na preklad listinných dôkazov predložených do súdneho spisu účastníkmi konania vyhotovených v inom ako štátnom jazyku s výnimkou českého. Uvedenú povinnosť má súd bez ohľadu na to, či dôkaz listinou vykoná alebo ho nevykoná. Je zrejmé, že v prebiehajúcom spore súd prvej inštancie postupoval nedostatočne, ak do konania nepribral prekladateľa na preklad žalobcom predložených listinných dôkazov v nemeckom jazyku. Týmto postupom došlo k narušeniu práva na spravodlivý proces, kedy sa znemožnilo strane sporu realizovať jej procesné oprávnenie podrobiť dokazovaniu listinu vyhotovenú v nemeckom jazyku. Dovolací súd dodáva, že ide o právny predpisom ustanovenú povinnosť, ktorú dodatočne v opravnom konaní nevykonal ani odvolací súd, keď považoval postup prvoinštančného súdu pri voľnom preklade dotknutých listinných dôkazov, za procesne správny. Týmto sa odvolací súd napadnutým rozhodnutím stotožnil s nesprávnym procesným postupom okresného súdu, čím v prejednávacom spore došlo k porušeniu práv žalobcu na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f/ C.s.p. Zistená procesná vada konania zakladá prípustnosť dovolania a je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie zrušiť, pretože rozhodnutia vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôžu byť považované za správne.

39. Dovolací súd k ostatnej dovolacej námietke konštatuje, že dovolanie uplatnené podľa § 421 ods. 1 C.s.p., je možné odôvodniť iba nesprávnym právnym posúdením. Prípadnú vadu rozhodnutia spočívajúcu nedostatočným zistením rozhodujúcich skutkových okolností, nie je možné subsumovať pod nesprávne právne posúdenie, keď pod právnym posúdením sa rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení, súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav.

40. Najvyšší súd Slovenskej republiky, vzhľadom na dôvodnosť dovolania, napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 C.s.p.). Pretože dôvody, pre ktoré bolo zrušené rozhodnutie odvolacieho súdu, sa vzťahujú aj na rozhodnutie súdu prvej inštancie a nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, najvyšší súd zrušil aj rozsudok súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 C.s.p.) a vec vrátil Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom, ako súdu prvej inštancie, na ďalšie konanie (§ 450 C.s.p.).

41. Súd prvej inštancie a odvolací súd, sú právnym názorom dovolacieho súdu viazaní (§ 455 C.s.p.).

42. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

43. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.